

Részlet Szegő György DLA, Művészeti igazgató a II. Ipar- és Tervezőművészeti Nemzeti Szalon megnyitóján elhangzott beszédéből:

Fel kell vessem a kérdést: több mint dinamikusan változó korunkban mi a Szalonok - különösen az iparművészetet és a designt együtt bemutató jelen kiállításunk - célja? Látni fogják, hogy szándékunk egyszerre, egymás mellett, sőt egymásra-hatásukban látni és láttatni a tradíció és az innováció kiemelkedő és legfrissebb teljesítményeit. Szeretnék itt az elismert elméleti szakember, Szentpéteri Márton tanulmányából egy rövid bekezdést idézni, mert itt és most igen aktuálisnak tartom záró gondolatmenetét.

„...A 2008-as gazdasági világválság, (hozzáteszem: majd a pandémia) az új technológiák kulturális hatásaival karöltve rendkívüli befolyást gyakorolt az új kézművességről szóló beszédre (...) a hagyományos és új technológiák, illetve a klasszikus és intelligens anyagok párosítása egyre közkedveltebb és természetesebb. (...)

A kraft tehát nemhogy nem tűnt el a szép-, avagy képzőművészetek, az iparművészet, majd pedig a modern design megjelenésével, hanem egyenesen megújulóban van manapság is. Így pedig bátran állíthatjuk, hogy a művészet, a design és a kraft világai párhuzamosan léteznek ma is, illetve a kortárs design-kultúrákban a legkülönbözőbb szimbiotikus és szinergikus kapcsolatokra lépnek egymással, sokkal inkább, semmint hogy alá-fölérendeltségi viszonyban állnának, mint valaha a szabad és szolgai művészetek, a szépművészetek és az alkalmazott művészetek vagy éppen az avantgárd design és az iparművészet.”

Értem és egyet értek a tanulmány következtetésével - függetlenül fogalmaink szeparált értelmezésétől - valami új indult el és van folyamatban ezen a művészi területen. Úgy látjuk, a felgyorsuló globális technológiai és kereskedelmi nyomás ellenére, sőt éppen így megőrizhetjük mestereinket, akik a közeljövő fénykorának átadják a kéz alkotta művészetekben évezredek alatt felhalmozott tudást.

Amikor Szilágyi B. András főkurátor koncepciójában Arisztotelész *Organon*jának tíz – ott a nyelvi témában "kategóriáknak" nevezett – elméleti halmaza mentén rendezte a '22-es szalont, mert kerülni akarta az iparművészet és a design ütköztetését. Igaza van.

A legnagyobb elismerés illeti a Műcsarnok munkatársait, kiemelten Szerdahelyi Júlia, Reischl Szilvia, Dekovics Dóra, Markovits Éva kurátor-asszisztenseket, valamint igen magasra értékelem Steffanits István műszaki vezetőnk és csapatának munkáját. További köszönet a műtárgyak kölcsönzőinek és minden külső segítő cégnek.

Elismerés illeti az installációt tervező Szabó Levente Ybl Miklós- és Prima-díjas építészt és a Hetedik Múterem csapatát, valamint a kiállítási arculatot/grafikát és a katalógust tervező Polgárdi Ákost és a SUBMACHINE-t.

Megkülönböztetett köszönettel tartozom Balogh Eleonóra Ferenczy Noémi-díjas üvegművésznek, a Szalon társkurátorának. Köszönetemet szeretném kifejezni továbbá a szakmai együttműködésért Bohus Eszternek a „Bohus-Lugossy Alapítvány a Kortárs Üvegművészetért” képviselőjének. Ők az „ENSZ az Üveg Nemzetközi Éve 2022” hivatalos magyarországi partnerei. Ehhez és a Szalonhoz számos szakmai és társművészeti esemény fog kapcsolódni.